

در شب همبستگی و حمایت از جنبش اعتراضی توده های مردم ایران گردهم می آیم

سی و یک سال پیش، توده های تحت ستم ایران، به امید دست یابی به آزادی، برابری و حاکم شدن بر سرنوشت خود، در ابعادی میلیونی به مبارزه علیه رژیم استبدادی و نظام سلطنتی حاکم بر ایران روی آوردند. توده های قهرمان و بپا خاسته ی ایران، سرانجام در ۲۲ بهمن ۵۷، رژیم سلطنتی شاه را سرنگون کردند.

آنان، انتظار داشتند، با سرنگونی شاه و تحقق یک انقلاب اجتماعی، به حداقل خواست های سیاسی و اجتماعی شان، از قبیل آزادی بیان، قلم، حق تشکل، آزادی اجتماعات، بهداشت، تحصیل و درمان رایگان، کار، مسکن و مهمتر از همه، به دور از سرکوب و زندان و شکنجه، به یک زندگی انسانی و شرافتمندانه دست یابند.

با سقوط رژیم پهلوی، نه تنها، هیچ یک از آمال و آرزوهای انسانی و انقلابی مردم ایران، تحقق نیافت، بلکه از دل انقلاب سیاسی ۵۷ و قیام توده های مردم در ۲۲ بهمن، نظامی به نام جمهوری اسلامی سر برآورد. نظامی ارتجاعی تر از گذشته، که تا به امروز، صدها بار بیشتر از نظام استبدادی شاه، جنایت، کشتار، زندان، شکنجه و بی حقوقی مطلق را بر کارگران، زنان، دانشجویان و ملیت های تحت ستم ایران تحمیل کرده است.

در این سی و یک سال، گروه های اجتماعی، افشار مختلف مردم و نیروهای های سیاسی، هربار که علیه رژیم سرمایه داری -مذهبی حاکم بر ایران برخاستند، به شدیدترین نحو ممکن سرکوب شدند. پس از سه ده کشتار، شکنجه و به یغما رفتن کرامت انسانی، تحت حاکمیت ارتجاعی مذهب در ایران، جوانان و توده های جان به لب رسیده مردم، دوباره برخاسته اند، قد کشیده اند و با حضور اعتراضی شان در خیابان ها، خواب خامنه ای و دیگر رهبران جمهوری اسلامی را برآشفته اند.

در هفت ماه گذشته، از ۲۲ خرداد تا کنون، جنبش اعتراضی جوانان و توده های مردم ایران، بیش از پیش رژیم را به چالش های جدی گرفته است. توده هایی که پس از ۲۲ خرداد، ابتدا در اعتراض به تقلب انتخاباتی برخاستند، هم اینک با شعار مرگ بر خامنه ای و مرگ بر جمهوری اسلامی، کلیت نظام حاکم بر ایران را هدف گرفته اند. مبارزات اخیر توده ها، بحران رژیم را عمیق و عمیقتر کرده است. تا جائیکه هم اکنون، کلیت رژیم جمهوری اسلامی، با بحران فروپاشی قدرت، مواجه شده است. و این همه، مسلماً، به یمن قهرمانی ها، جان فشانی ها، و از خود گذشتگی های جوانان و توده های بپا خاسته است. جوانان و توده هایی که به رغم کشتارهای خیابانی، دستگیری های گسترده، شکنجه، تجاوز و صدور احکام اعدام، عزم کرده اند که اینبار تکلیف خود را با جمهوری اسلامی و تمام جناح های رنگارنگش، یک سره سازند.

مردم آزاده، نیروهای سیاسی، فعالین اجتماعی و تبعیدیان دور مانده از یار و دیار! اینک، که جوانان، زنان، دانشجویان، کارگران و توده های وسیع مردم ایران، به مبارزه ای علنی، خیابانی و رو در رو علیه حاکمان آدم کش جمهوری اسلامی، به پا خاسته اند، چه زیبا خواهد بود که ما نیز، در این سوی مرزها، در همبستگی با مبارزات شکوه مند توده های مردم ایران، گوشه ای از طنین خشم فروخته شان باشیم. خشمی که از پس سه دهه سرکوب و اختناق، هم اینک سر باز کرده، خروش بر آورده، در خیابان ها قد برآراشته است، تا سی و یک سال تباهی حاکم بر جامعه را ویران سازند. به نیازهای انسانی شان پاسخ دهند. بر سرنوشت خود حاکم گردند و آنگاه، بر ویرانه های رژیم سرمایه داری- مذهبی حاکم بر ایران، حاکمیت و نظام مبتنی بر آزادی، برابری و رفاه اجتماعی، عاری از ظلم و ستم و استثمار را پی افکنند.

برنامه ها به ترتیب اجرا:

*** فیلم**

- * سخنرانان:** 1- امینه کاکاپاوه - نماینده حزب چپ در پارلمان سوئد (بزبان سوئدی)
2- حسین مقدم- زندانی سیا سی سابق و فعال جنبش کارگری

* صرف چای و شیرینی
* شعرخوانی : احمد موسوی - زندانی سیا سی سابق از سازمان فدائیان اقلیت
* موسیقی : مصطفی گرگین - آهنگساز، نوازنده و خواننده

زمان : جمعه 19 فوریه ساعت 18 بعدازظهر
مکان : Örebro Stadbiblioteket – Hjalmar Bergman salen

برگزارکنندگان:
کانون زندانیان سیاسی ایران (در تبعید)- واحد اوروبرو
با همکاری : حزب چپ و آب اف - اوروبرو

E-mail : kanoon.orebro@yahoo.com
Tel. 073-75 88 208